

Benvolguts companys i benvolgudes companyes de la Comissió Permanent,
Benvolguts companys i benvolgudes companyes del Plenari de l'OAT,

Aquest missatge és per comunicar-vos la meva dimissió de la President de l'Observatori, per explicar els motius i per proposar els procediments d'actuació a partir d'ara.

És una decisió que em resulta molt difícil d'explicar, i crec que només ho faré d'una forma molt general. Totes les causes o motius són personals, i tenen a veure amb com em sento i el que penso.

Un element important que em motiva a prendre aquesta decisió és la posició defensada com Observatori en el Consell d'Administració de Taigua el divendres 15 de maig. Dir que és una posició a la que m'he manifestat reiteradament en contra, encara que com últimament em passa no he tingut cap capacitat de convicció davant d'una decisió ja presa, crec que la posició defensada no te cap justificació que la recolzi, crec que no es basa en el principi de confiança, que es sobre el que intenta construir-se l'Observatori, sinó en la prevalença del principi de desconfiança com a manera de funcionar. Es basa més en prejudicis que en el qüestionament dels continguts dels informes que es votaven, sobre els quals no hi havia arguments per votar en contra. Crec que no s'ha estat conscient del mal que aquesta decisió fa al projecte de l'Observatori.

Per a mi, més important que les conseqüències de la decisió, és la forma en que ha estat presa, en la que la presidència ha estat ignorada reiteradament, els arguments de la presidència no van estar atesos en la Comissió creada per la Permanent per definir la posició de l'Observatori, i crec que ni va ser escoltada, perquè la decisió d'abstenir-se ja havia estat presa al Grup de Control Social. Més greu encara em sembla, que als diferents requeriments de l'Ajuntament perquè aquesta postura fos reconsiderada, pels efectes que tenia en el procés d'aprovació, d'acord al marc legal, es decidís mantenir aquesta posició sense consultar a la Presidència.

Crec que aquests fets són importants, no només perquè precipiten aquesta dimissió, sinó perquè evidencien una manera de fer i un procés de desconexió entre la Presidència i el Grup de Control Social (GCS), i també amb la Taula de l'Aigua, que és el fonament del GCS. Segurament aquesta desconexió es la causa fonamental d'aquesta dimissió. Dir que, si bé, aquesta desconexió es produeix amb una part de l'Observatori, van ser els principals impulsors d'aquest projecte i els que hem van proposar per a ocupar la Presidència.

Una segona raó de la dimissió és sentir-me deslegitimats en la meva funció i en la meva responsabilitat, aquest "sentir-me" l'expresso en el sentit que es tracta d'una emoció real per a mi i un motiu que també considero principal, per descomptat que hi han causes i fets que el motiven, com els fets exposats, però no entraré en absolut en cap discussió sobre les possibles interpretacions d'aquestes causes o fets.

Dir també que la decisió de dimissió estava presa des de fa temps, per tant no està motivada per la posició defensada per l'Observatori en el Consell d'Administració de Taigua, si bé aquest es l'esdeveniment que el precipita.

El procés de construcció de l'Observatori ha estat impregnat de dubtes creixents en l'entorn que el va impulsar, un d'ells queda reflectit i expressat en el procés de dimissió d'en Salvador Pérez. Considero que aquest fet ha impregnat a una part del moviment veïnal i dels grups impulsors del projecte, i també últimament ha creat dubtes sobre les actituds de la Presidència son massa

presidencialistes o pretenen l'acaparament de responsabilitats. En tot cas, crec que segurament aquests dubtes són normals en un procés altament innovador en el què permanentment hem estat inventant com fèiem les coses; com es podia fer un procés de construcció de complicitats amb l'Ajuntament, alhora que havíem de mantenir i defensar l'autonomia de l'Observatori, i dinamitzàvem els diferents àmbits de treball. Hem estat fent un camí molt difícil i inhòspit, no hem tingut instruments de comunicació per explicar el que fèiem, no teníem la web, ni tan sols la llista OAT-Info hem pogut fer-la servir per explicar aquesta tasca. I a més amés, hem estat completament desbordats pel treball a fer per donar resposta al Pla de Treball i als reptes plantejats.

Per últim, vull expressar la meva convicció fruit d'aquests mesos, que no sóc la persona adequada per coordinar aquest projecte.

Segurament podria afegir que l'esgotament personal és un dels motius, aquest esgotament és real, de vegades fins a l'extenuació, però aquest no és un motiu, m'he bregat en tota una vida de compromís, i el treball intens ha estat sempre la meva manera de ser, i també m'he adobat a la muntanya, i sé que l'esgotament es cura amb repòs, per tant aquest no seria cap motiu per la meva renúncia.

També, es pot pensar que un altre motiu podrien ser els bloquejos de l'Ajuntament per donar resposta a necessitats essencials de l'Observatori, crec que això és una de les causes del sobreesforç i l'esgotament, en particular l'endarreriment de la incorporació de la figura del coordinador/a, però tampoc és en absolut un motiu. Segueixo creient que a Terrassa i amb l'actual ajuntament es donen les condicions per al creixement d'un projecte com és l'Observatori, crec que aquesta oportunitat és real, encara que requereix d'un esforç titànic per resistir i per explicar de manera incansable, per discutir i negociar també de manera incansable, i per construir ponts de confiança imprescindibles per caminar com Observatori. I això he d'afegir la limitació que ha representat que dos actors polítics essencials de la ciutat, que van ser aliats i motors de la remunicipalització de l'aigua i d'aquest projecte, no hi siguin.

Sí, he de dir, que la figura de la coordinació és essencial per l'Observatori, tant que sense aquesta figura la viabilitat d'aquest projecte es fa impossible, i crec que l'Ajuntament s'equivoca en el disseny que ha fet per la provisió de la plaça, fos bo que es replantegi aquest procediment, crec que encara que aquesta plaça sigui coberta en els termes previstos, l'Observatori igualment passarà a ser inviable a curt termini.

Respecte a la situació que es deriva d'això, dir que m'he resistit el que he pogut a prendre aquesta decisió, la meva voluntat era presentar-la al setembre, i esgotar el compromís assumit fins al març. A hores d'ara se'm fa impossible mantenir aquest compromís, el cost personal que està tenint no és suportable.

Sóc conscient de la importància i les implicacions que la meva decisió pot tenir no només a la ciutat, sinó molt més enllà, i només la prenc perquè se'm fa impossible continuar. I perquè estic segur que si els demés actors i les persones mantenen els seus compromisos amb el projecte, aquest sortirà reforçat, és més crec que aquesta crisi ha de crear les condicions per reforçar el projecte. Tenint en compte que jo ja sóc passat i estic amortitzat.

Una vegada comunicada a la Permanent aquesta decisió, i també a l'Ajuntament i al Plenari, el meu relleu pot plantejar-se de dues formes diferents, per a mi el més desitjable seria que algú de la Permanent pogués assumir de forma provisional el meu relleu, en tant es convoca al Plenari per fer una nova elecció.

L'altra opció seria mantenir-me en funcions en el càrrec, fer efectiva aquesta dimissió en la pròxima reunió del Plenari i posposar al Plenari d'octubre la elecció de una nova presidència.

Dir també que comunicaré a l'Alcalde i a la Lluïsa Melgares la situació, també la suspensió de la reunió convocada pel dia 26 per tractar el tema de governança, personalment sóc incapaç de participar en cap negociació sobre el futur de l'Observatori, i crec que ja no em correspon. És una negociació molt important, fonamental, que podria reprendre la Permanent sense mi, però per això hauria de produir-se el meu relleu provisional.

Mantindré el meu compromís amb la construcció del web de l'OAT, aquest és un projecte que suposa moltíssima feina, però que l'acompanyaré fins que es posi en marxa.

El meu compromís també abasta el desenvolupament de tots els documents que falten per al sistema d'indicadors, comptant amb totes les col·laboracions que sigui possible. Tot just crec que podré participar en l'inici de les converses amb Taigua i els serveis tècnics de la ciutat, per tal d'acordar el conjunt d'indicadors que han de facilitar el seguiment del cicle de l'aigua de la ciutat, en el compliment dels objectius i els principis de l'aigua.

També acompanyaré fins al final totes les tutoritzacions que estic duent a estudiants de batxillerat i cicles, i sobretot de màster. I acompanyaré també el treball d'elaboració de protocols i de seguiment de la situació, que té plantejats el grup de dret humà a l'aigua.

Participaré en totes les reunions que sigui necessari i dedicaré tota la meva capacitat a assegurar la continuïtat i el futur del projecte, puc acompanyar l'anàlisi de les dificultats i la definició de l'estratègia per a superar la situació, si se'm permet. No participaré en cap reunió, ni estic interessat en discutir els motius de la meva dimissió, hi ho faré només quant sigui estrictament necessari, i sempre em remetre a aquest escrit.

Exhaurits aquests compromisos finalitzarà la meva vinculació al projecte.

No puc menys que acabar aquest escrit afirmant i reconeixent l'immens treball que s'està fent, en el Grup de Control Social, en el Grup de Qualitat i Sabor de l'Aigua, en el Grup de Dret Humà a l'Aigua, en la Taula-Educació i en el Grup d'Indicadors. Entenc que els grups de Petjada Hídrica i de Projectes Europeus, han tingut dificultats, i just en l'inici del confinament estaven mirant de replantejar el seu funcionament, i també vull expressar el meu reconeixement als companys i companyes de la Comissió Permanent. Crec que aquest treball és, per sobre de tot, una molt important contribució al bé comú de la ciutat, i a més a més la base fonamental de funcionament de l'Observatori i la seva principal garantia de continuïtat.

Una abraçada ben gran,
Cuidar-vos molt,

Joan Martínez
President de l'OAT